

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**Інститут права та безпеки
Кафедра адміністративно-правових дисциплін**

**м. Одеса
2025**

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**Інститут права та безпеки
Кафедра адміністративно-правових дисциплін**

**МАТЕРІАЛИ
ХІІ Міжнародної науково-практичної
онлайн-конференції
«СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО
ПРАВА УКРАЇНИ»**

24 жовтня 2025 року

**м. Одеса
2025**

УДК 342.92(477)
ББК 67.9.(4Укр)401.0
С764

*Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення статей,
які суттєво перевищували пропоновані обсяги*

С764 Стан та перспективи розвитку адміністративного права України: матеріали XII Міжнародної науково-практичної онлайн- конференції, м. Одеса, 24 жовтня 2025 р. — Одеса : ОДУВС, 2025. – 320 с.

© ОДУВС, 2025

2. Берендесва А.І., Позігун І.О. Нормативно-правове регулювання взаємодії суб'єктів забезпечення національної безпеки України. *Право і суспільство*. 2025. № 2. С. 627-633. DOI <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2025.2.84>

ПРАВА ОBOB'ЯЗКИ ТА ПОВНОВАЖЕННЯ ПРАЦІВНИКІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

*Біловус О.І., курсант 302 навчального взводу,
навчально-наукового інституту підготовки фахівців
для підрозділів кримінальної поліції Національної поліції України,
Одеського державного університету внутрішніх справ
Галуцько В.М., доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри адміністративної діяльності поліції,
факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної
діяльності Національної поліції України,
Одеського державного університету внутрішніх справ*

У сучасних умовах трансформації правоохоронної системи України зростає значення ефективного функціонування кримінальної поліції як структурного підрозділу Національної поліції, відповідального за боротьбу зі злочинністю. Особливої ваги набуває нормативне врегулювання правового статусу її працівників, чітке визначення їхніх прав, обов'язків і повноважень, адже від цього залежить дотримання принципів законності, верховенства права, прав людини та громадянина. Актуальність дослідження також обумовлена необхідністю забезпечення балансу між ефективністю оперативно-розшукової діяльності та гарантіями недоторканності особистості, а також узгодженням українського законодавства з міжнародними стандартами.

Кримінальна поліція є одним із центральних підрозділів Національної поліції України, який виконує функції оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування, протидії організованій, тяжкій та особливо тяжкій злочинності, боротьби з наркотиками, торгівлею людьми та іншими кримінальними правопорушеннями. Її діяльність регламентується Законом України «Про Національну поліцію», Кримінальним процесуальним кодексом України, Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність», а також внутрішніми наказами Міністерства внутрішніх справ.

Працівники кримінальної поліції наділені спеціальним статусом поліцейських, що передбачає розширене коло прав і обов'язків порівняно з іншими категоріями працівників поліції. Основним завданням таких працівників є виявлення, припинення, розкриття та розслідування кри-

мінальних правопорушень, притягнення винних осіб до відповідальності, а також запобігання вчиненню злочинів у майбутньому [5, с. 41].

Серед ключових прав працівників кримінальної поліції необхідно виокремити право на застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів та вогнепальної зброї відповідно до встановлених законом умов; право на доступ до інформації та баз даних, що мають значення для розкриття злочинів; право здійснювати оперативно-розшукові заходи, передбачені законом, з метою документування протиправної діяльності.

Також вони мають право проводити допити, опитування, здійснювати моніторинг осіб, підозрюваних у причетності до кримінальних правопорушень, брати участь у затриманні осіб, які переховуються від слідства, суду або виконання вироку, проводити контроль за вчиненням злочину, оперативне впровадження у злочинні угруповання, застосовувати оперативно-технічні засоби тощо.

У свою чергу, на працівників кримінальної поліції покладено низку обов'язків. Насамперед, вони зобов'язані діяти виключно в межах повноважень, визначених законодавством, дотримуючись принципів законності, неупередженості, недопущення дискримінації. Також вони зобов'язані поважати права, свободи та гідність осіб, незалежно від їхнього соціального, расового, національного чи іншого статусу. Працівники кримінальної поліції повинні своєчасно реагувати на повідомлення про вчинення правопорушень, уживати всіх можливих заходів для розкриття злочинів та затримання винних осіб, вести відповідну документацію та звітність [4, с. 90].

Обов'язком працівника є збереження службової, державної таємниці, дотримання умов конфіденційності щодо джерел інформації та оперативних заходів. Особлива увага приділяється дотриманню службової дисципліни, етичних норм поведінки, недопущенню корупційних правопорушень.

Повноваження працівників кримінальної поліції поділяються на загальні та спеціальні. До загальних належать повноваження, спільні для всіх поліцейських, зокрема забезпечення громадського порядку, захист прав громадян, участь у ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, забезпечення безпеки дорожнього руху. До спеціальних повноважень відносять ті, що прямо пов'язані з функціональним призначенням кримінальної поліції: здійснення оперативно-розшукової діяльності, розслідування кримінальних правопорушень, забезпечення супроводу кримінальних проваджень, робота з агентурною мережею [1, с. 338].

Відповідно до Закону України «Про Національну поліцію» та внутрішніх нормативних актів, до складу кримінальної поліції входять такі підрозділи: управління стратегічних розслідувань, управління протидії наркозлочинності, управління боротьби з торгівлею людьми, підрозділи карного розшуку, кіберполіція тощо. Кожен з них має свою специфіку

завдань і повноважень, однак усі вони працюють у межах єдиної стратегії протидії злочинності.

Слід також відзначити, що реалізація прав та повноважень кримінальної поліції відбувається в межах правового поля та під контролем з боку державних органів і громадськості. Зокрема, діяльність кримінальної поліції підлягає прокурорському нагляду, парламентському контролю, а також може бути предметом розгляду Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини в разі порушень [6, с. 52].

Значну роль у забезпеченні належного рівня правосвідомості працівників кримінальної поліції відіграє професійна підготовка, навчання, курси підвищення кваліфікації, що спрямовані на вдосконалення навичок правозастосування, етичної поведінки, знань з прав людини та норм міжнародного гуманітарного права.

Однією з основних проблем у діяльності кримінальної поліції залишається навантаження на працівників, що іноді призводить до формального виконання функцій, перевищення службових повноважень або порушення прав підозрюваних. Окремі випадки зловживання владою або фальсифікації доказів у кримінальних провадженнях, що набули широкого розголосу, підривають довіру до правоохоронної системи в цілому. Тому пріоритетом є реформування підрозділів кримінальної поліції з метою підвищення прозорості, звітності та ефективності [6, с. 49].

Особливості діяльності кримінальної поліції в Україні у воєнний час включають значне розширення повноважень, зміну пріоритетів у роботі, оперативне реагування на загрози військового характеру, роботу в умовах обмежень, пов'язаних із безпекою, пошкодженням інфраструктури, порушенням комунікацій та обмеженим доступом до територій. Закон «Про Національну поліцію», передбачає, що під час дії воєнного стану поліція діє з урахуванням обмежень прав і свобод громадян, встановлених законом про правовий режим воєнного стану; це додало легітимного правового підґрунтя для ряду спеціалізованих дій, які в мирний час були б значно жорсткішими або взагалі недопустимими.

Наприклад, поліцейські отримують право перевіряти військово-облікові документи у чоловіків віком від 18 до 60 років під час мобілізації або у період воєнного стану; це нова превентивна функція, що дозволяє затримувати або доставляти таких осіб на облік або до територіальних центрів комплектування. Також внесені зміни до дисциплінарного законодавства: атестування працівників поліції під час воєнного стану не проводиться; пересування по службі чи зайняття посад може здійснюватися з більшим ступенем гнучкості з огляду на потреби служби [3, с. 55].

Значно підвищена роль кримінальної поліції у протидії організованій злочинності, незаконному обігу зброї й наркотиків, шахрайствам, а також у супроводженні розслідування воєнних злочинів, зокрема диверсій, мародерства, злочинів із використанням дітей, а також тих, що пов'язані з

національної безпекою. Діяльність роботи в умовах ризику життя, загрози для здоров'я, психологічного та фізичного навантаження через бойові дії; нестача ресурсів, зокрема простої логістики, техніки, захисного обладнання; порушення комунікацій, доступу до територій, заборонені або обмежені пересування; ураження чи руйнування інфраструктури, що ускладнює доступ до місць злочинів чи потерпілих [7, с. 234].

Суттєвими також є проблеми, які у 2025 році виявилися критичними для ефективної роботи кримінальної поліції. Однією з таких проблем є напруження між потребою виступати із швидким реагуванням на кримінальні правопорушення, які мають зв'язок із воєнними діями (диверсії, колабораціонізм, розповсюдження зброї, торгівля людьми), і необхідністю дотримуватися гарантій прав людини та законності. Іноді працівники поліції перебувають у ситуаціях, коли бюрократичні або юридичні формальності сповільнюють реагування на загрози, або навпаки - існує ризик перевищення повноважень у надзвичайних умовах.

Друга велика проблема - забезпечення достатньої кадрової та матеріально-технічної бази. Велика кількість поліцейських задіяна у виконанні задач, пов'язаних із оборонною діяльністю (охорона стратегічних об'єктів, блокпости, співробітництво з військовими адміністраціями), що відтягує ресурси від традиційної кримінальної роботи. У багатьох прифронтових зонах є складнощі з доступом до доказів, неможливо провести повноцінне слідство через небезпеку, руйнування місць злочинів, переміщення населення, відсутність електропостачання, зв'язку чи безпеки. Це ускладнює збір доказової бази, роботу слідчих-оперативних груп [6, с. 52].

Проблема також полягає в правовій невизначеності в окремих випадках: коли межі прав, обов'язків і повноважень не прописані чітко для конкретних ситуацій, пов'язаних із військовими або надзвичайними обставинами. Наприклад, правила використання зброї, вогнепальної чи іншої сили, чи застосування заходів примусу щодо осіб, підозрюваних у сприянні агресору або в диверсіях - можливість конфліктів між нормами кримінального та адміністративного законодавства, між законами про безпеку та законами про права людини.

Додатково - високий рівень психологічного стресу та моральне навантаження на працівників кримінальної поліції, особливо у регіонах із активними бойовими діями або в зоні тимчасової окупації/ деокупації. Це впливає на якість виконання завдань, може призводити до зниження мотивації, порушення стандартів процедур, зниження ефективності оперативної роботи.

Ще одна проблема - координація між правоохоронними, військовими та цивільними адміністративними органами. Державні адміністрації, військові адміністрації, штаби територіальної оборони, Збройні Сили, Служба безпеки України та кримінальна поліція мають співпрацювати,

але через різницю в завданнях, юрисдикції та підпорядкуванні іноді з'являються суперечності, дублювання або прогалини у відповідальності. Наприклад, хто відповідає, коли злочин має елементи як кримінальної, так і військової відповідальності; хто здійснює розслідування, або хто координує дії у пересуванні блокпостів, евакуації, охороні об'єктів [2, с. 261].

Проблема втрати доказів, знищення місць злочинів внаслідок бойових дій, мінування територій; переміщення населення (внутрішніх переселенців) ускладнює як ідентифікацію потерпілих, свідків, належне складання матеріалів кримінальних проваджень.

Питання забезпечення правової прозорості й довіри громадськості. Зміни законодавства, які дають поліції більшу свободу дій у воєнний час, можуть сприйматися як загроза для прав людини, якщо відсутній належний контроль, публічність та відповідальність. В умовах обмеження громадського контролю, відсутності регулярних звітів чи обмеження участі громадськості, ризик зловживань збільшується.

Проблема правового навчання та підготовки кадрів до специфіки війни. Багато співробітників кримінальної поліції не завжди мають достатній досвід або підготовку для роботи у зоні бойових дій, обробки матеріалів воєнних злочинів, взаємодії з військовими та з міжнародними організаціями, з дотриманням стандартів міжнародного гуманітарного права [5, с. 42].

Ще один виклик - інформаційна безпека та кіберзагрози. Військові злочини часто мають інформаційний або гібридний характер, використовується дезінформація, пропаганда, кібератаки на системи правоохоронних органів; кримінальна поліція має відповідати не лише на класичні злочини, але й на ті, що виникають у цифровому просторі.

Також є проблема фізичної безпеки самих працівників - загроза ракетних ударів, мінування, обстріли, необхідність працювати в захисних умовах, що часто недоступні або недостатньо забезпечені, особливо на передовій та в прифронтових територіях. Скорочення строків процедур і спрощення деяких форм діяльності нерідко призводить до компромісів у якості документування, можливої неможливості дотримання всіх процесуальних стандартів, що може вплинути на судові перспективи кримінальних справ [3, с. 55].

Нарешті, недостатнє фінансування, логістичні проблеми - паливо, транспорт, зв'язок, засоби індивідуального захисту, оснащення - все це суттєво обмежує оперативну можливість реагування й ефективність роботи. Усі ці особливості і виклики показують, що кримінальна поліція в 2025 році функціонує в умовах, коли законодавча база адаптована, але не досконала, ресурси обмежені, а очікування суспільства високі; баланс між безпекою і правами людини є центральним у вирішенні багатьох спірних ситуацій.

Як можливі шляхи подолання проблем, можна відзначити: подальше удосконалення законодавства з чіткими нормами щодо меж діяльності у воєнний час; підвищення стандартів навчання, включно з міжнародними практиками; зміцнення матеріально-технічної бази; розвиток систем контролю і відповідальності; забезпечення прозорості діяльності навіть у умовах обмежень; удосконалення співпраці з військовими, адміністративними та міжнародними структурами.

Таким чином, працівники кримінальної поліції виконують одну з ключових ролей у системі кримінальної юстиції України. Їхній правовий статус визначається низкою нормативно-правових актів, які встановлюють чіткі межі повноважень, гарантії прав і свобод, а також відповідальність за неправомірні дії. Вони мають широкий спектр прав, необхідних для ефективного виконання оперативно-розшукових функцій, водночас зобов'язані діяти відповідно до принципів законності, прав людини, службової етики. Належна реалізація функцій працівників кримінальної поліції можлива лише за умов високого рівня професійної підготовки, належного фінансування, належного контролю за їхньою діяльністю та довіри з боку населення.

Література

1. Біліченко В. Тактика поведінки працівників Національної поліції з метою уникнення небезпечних ситуацій. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2022. № 3 (118). С. 336–340.

2. Завістовський О.Д. Професійна, службова та службово-бойова діяльність Національної поліції: сутність та розмежування понять. *Електронне наукове видання «Аналітично-порівняльне правознавство»*. 2017. С. 258–262.

3. Клипа О.П. Поняття та сутність адміністративно-правового статусу працівників національної поліції України. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: юридичні науки*. Том 31 (70) № 5 2020. С. 51–56.

4. Майоров В.В. Національна поліція України та властивості її адміністративно-правового статусу. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2020. № 2. С. 90–92.

5. Небеська М.С. Національна поліція України як спеціальний суб'єкт національного права. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2018. № 2. С. 40–42.

6. Покайчук В.Я. Сутність і співвідношення понять «сили безпеки» та «сили охорони правопорядку». *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2020. № 4. С. 47–53.

7. Руденко М.М. Адміністративно-правовий статус Національної поліції України в системі забезпечення організації та діяльності Міністерства внутрішніх справ України. *Право і суспільство*. 2023. № 3. С. 232–237.

ЗМІСТ

Давиденко В.В. ВСТУПНЕ СЛОВО.....	3
Денисова А.В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ	4
Ярмакі Х.П. ЩОДО ПИТАННЯ ПРО РОЗУМІННЯ ПРАВОСУДДЯ ПРИ РОЗГЛЯДІ СУДДЯМИ СУДІВ ЗАГАЛЬНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ СПРАВ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ	6
Свиридюк Н.П., Цюприк Н.О. OSINT ЯК ІНСТРУМЕНТ СУЧАСНОЇ РОЗВІДКИ: ВИКЛИКИ ЛЕГІТИМНОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	10
Safjański T. THE RUSSIAN FEDARATION DIVERSION OPERATIONS INVOLVING THE USE OF ARSON IN EUROPE – NEW THREATS AND CHALLANGES FOR UKRAINE AND POLAND COOPERATION IN THE FIELD OF SECURITY	13
Завальнюк І.В. АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД ЯК КВАЗІ-ОРГАН КОНСТИТУЦІЙНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ	21
Калянов Д.П. ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ МЕХАНІЗМУ ДЕМОКРАТИЧНОГО ЦИВІЛЬНОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	25
Кобко Є.В. ДОТРИМАННЯ ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	29
Кравцова Т.М. РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ У ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ДІТЬМИ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ПРІОРИТЕТИ ДІЯЛЬНОСТІ	32
Помаза-Пономаренко А., Тарадуда Д. АДМІНІСТРУВАННЯ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	35
Рудой К.М. ГЛАСНІСТЬ ТА ВІДКРИТІСТЬ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА У ПОЗОВНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ ТА ПРАКТИКА УКРАЇНИ.....	38

Шаронов А.П. ПРАВОВА ПРИРОДА ІНТЕРОПЕРАБЕЛЬНОСТІ ЯК КАТЕГОРІЇ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА	40
Абасова Ф. А., Сірко В.С. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА: ВИКЛИКИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ.....	44
Аксенова А.О., Ярмакі Х.П. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКОННОСТІ У ПУБЛІЧНОМУ АДМІНІСТРУВАННІ	47
Аносенков А.А., Мукоїда Р.В. ЕЛЕКТРОННА ФОРМА ЗВЕРНЕННЯ ГРОМАДЯН У СТРУКТУРІ ІНСТИТУТУ ЗВЕРНЕНЬ ГРОМАДЯН.....	49
Аргірова М.О., Боксгорн А.В. ДИСКРЕЦІЙНІ ПОВНОВАЖЕННЯ СУДДІВ АДМІНІСТРАТИВНИХ СУДІВ У СВІТЛІ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА	53
Баранов С.О. ПРАВОВИЙ СТАТУС ВІЙСЬКОВИХ АДМІНІСТРАЦІЙ ПІД ЧАС ДІЇ РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	56
Березовський А.О. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАСТОСУВАННЯ БЕЗПЛАТНИХ ЛІТАЛЬНИХ АПАРАТІВ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	60
Берендєєва А.І. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ СТРУКТУРИ СЕКТОРУ БЕЗ- ПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ.....	62
Біловус О.І., Галунько В.М. ПРАВА ОБОВ'ЯЗКИ ТА ПОВНОВАЖЕННЯ ПРАЦІВНИКІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ.....	65
Бланар Д.І., Шерстюк Г.М. МІСЦЕ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ.....	71
Богдан В.П., Галунько В.М. НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ЯК ОСНОВНИЙ СУБ'ЄКТ У ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ.....	73
Бойчук О.О., Любчик В.Б. ВЗАЄМОДІЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ПРАВООПОРУШЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНИМИ ПРИГОДАМИ.....	79
Братковський В.М. ПОНЯТТЯ, ВИДИ ТА ПІДСТАВИ ВИНИКНЕННЯ СПОРІВ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ	82

Войчек О.С. ДО ПОНЯТТЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТА ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ	86
Горбач-Кудря І.А. «ВЗАЄМОДІЯ ПОЛІЦІЇ» У КАТЕГОРІЯХ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ	89
Гоцуленко А.А., Рудой К.М. АДМІНІСТРАТИВНА ПРОЦЕДУРА	93
Гузенко О.П. ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ ЗМІСТОВНОСТІ ТА РОЛІ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ	98
Гуцуленко С.І., Рудой К.М. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ РЕЖИМИ.....	101
Джунь С.В., Горбач-Кудря І.А. ДОСЛІДЖЕННЯ КАТЕГОРІЙ «ПОЛІЦІЯ» ТА «ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ» В ТЕОРІЇ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА	105
Джупіна Х.О., Баранов С.О. НАПРЯМИ РЕАЛІЗАЦІЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ В УКРАЇНІ	108
Дідик Н.І., Бесага І.В. ОЦІНКА СУДОМ РЕЗУЛЬТАТІВ ПОЛІГРАФІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ЯК ДОКАЗУ СТОРОНИ ЗАХИСТУ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ	112
Драганов С.В., Шерстюк Г.М. ПРОЦЕДУРА ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ, ЗАПОДІЯНОЇ СУБ'ЄКТОМ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ.....	115
Доскевич В.Г. ДЕЯКІ АСПЕКТИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ ...	118
Драпалюк К.І. ДЕЯКІ ПИТАННЯ БУЛІНГУ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ В УМОВАХ ДІЇ РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	122
Душков П.А., Галунько В.М. ВЗАЄМОДІЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ПОЛІЦІЇ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	125
Єпіфанцева В.Ф., Морозов Д.А. РОЛЬ ПРАЦІВНИКА КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ БЕЗПЕКИ ТА ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ НА ДЕОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ.....	127

Єфімкіна І.М., Жильцов О.Л. КОНТРОЛЬ ЗА ДОТРИМАННЯМ ЮРИДИЧНИМИ ОСОБАМИ ПРАВИЛ ДОЗВІЛЬНОЇ СИСТЕМИ	130
Жильцов О.Л. ОБМЕЖЕННЯ СВОБОДИ ВИБОРУ МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ.....	133
Закалик Г.М. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРОЯВУ ПІДЛІТКОВОЇ АГРЕСІЇ ТА БУЛІНГУ В КОНТЕКСТІ ВІЙНИ В УКРАЇНІ.....	137
Заставенко М.О. РОЗВИТОК ЗАКОНОДАВСТВА, ЯКЕ РЕГУЛЮВАЛО ПРИТЯГНЕННЯ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ, ЩО ПОСЯГАЛИ НА ВСТАНОВЛЕНИЙ ПОРЯДОК ЗДІЙСНЕННЯ ПРАВОСУДДЯ.....	140
Згуральський Я.Р., Боксгорн А.В. ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ Й ПРИНЦИП ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ	143
Кадала В.В. ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ: ПРИНЦИПИ ТА ПРИЗНАЧЕННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО КОНФЛІКТУ	147
Капковський А.М. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ІНСТИТУТІВ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ЯК СУБ'ЄКТІВ ВЗАЄМОДІЇ ЗІ ЗБРОЙНИМИ СИЛАМИ УКРАЇНИ	150
Кобко Р.В. ОСОБЛИВОСТІ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	152
Ковальова О.В. ЗАВДАННЯ ШКОДИ ЗДОРОВ'Ю ПОТЕРПІЛОЇ ОСОБИ ЯК ОБОВ'ЯЗКОВА ОЗНАКА СКЛАДУ ВЧИНЕННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА: ОГЛЯД СУДОВОЇ ПРАКТИКИ.....	156
Ковбан А.В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЕТИКО-ПРАВОВИХ СТАНДАРТИВ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	160
Конопля Ю.М. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ МЕХАНІЗМИ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЛЯХ: ДОСВІД ЄС ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ УКРАЇНИ	163

Король Г.В., Баранов С.О. КОРУПЦІЙНІ РИЗИКИ У СФЕРІ ВІЙСЬКОВОГО ОБЛІКУ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ І ШЛЯХИ ЇХ УСУНЕННЯ	167
Косаревська О.В. ЩОДО ПИТАННЯ ЗАХОДІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО ВПЛИВУ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО НЕПОВНОЛІТНІХ ВІКОМ ВІД 16 ДО 18 РОКІВ	170
Костюк С.С. РОБОТА З КАДРАМИ ПОЛІЦІЇ В США.....	172
Кузьміна М.В., Боксгорн А.В. ПОДАТКОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	174
Кучеренко Є.В., Клушина В.М. ДЖЕРЕЛА РЕСУРСНОСТІ ВІЙСЬКОВИХ МЕДИКІВ, ЯКІ ПЕРЕБУВАЮТЬ У ЗОНІ БОЙОВИХ ДІЙ	177
Лепехо Ю.В., Пузирний В.Ф. ПОНЯТТЯ СУБ'ЄКТА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАГУВАННЯ НА ВЧИНЕННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА	180
Маковій В.П. ПУБЛІЧНО-ПРАВОВА ТА ПРИВАТНО-ПРАВОВА ПРИРОДА ДОГОВОРІВ У СФЕРІ ВЛАШТУВАННЯ ДІТЕЙ-СИРИТ ТА ДІТЕЙ, ПОЗБАВЛЕНИХ БАТЬКІВСЬКОГО ПІКЛУВАННЯ.....	183
Матяр П.О., Берендєєва А.І. ЗНАЧЕННЯ ЕТИЧНИХ ПРИНЦИПІВ У ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО	188
Машенко В.С. ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЗБАЛАНСОВАНOSTІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ	190
Мельник С.О. УДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	194
Мітяшина А.Д., Чорна М.В. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ФОРМУВАННЯ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ В УКРАЇНІ	198
Модлін Є.О., Галуцько В.М. ВЗАЄМОДІЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ПРАВOPOPУШЕНЬ ПОВ'ЯЗАНИХ З РОЗСЛІДУВАННЯМ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ СТАТЕВОЇ СВОБОДИ ТА СТАТЕВОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ.....	202

Мотрюк М.Д., Рудой К.М. ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ В АДМІНІСТРАТИВНО-ПОЛІТИЧНІЙ СФЕРІ	205
Мукоїда Р.В., Аносенков А.А. ОКРЕМІ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ В СФЕРІ ПРОТИМІННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	207
Назаренко О.П., Коропатов О.М. СУМІЩЕННЯ СЛУЖБИ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ ВИДАМИ ДІЯЛЬНОСТІ: ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ І ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ	211
Ніцевич О.В. ОСОБЛИВОСТІ ДОТРИМАННЯ ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ	213
Пирлик М.В., Баранов С.О. АНТИКОРУПЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	216
Пишна А.Г. ЩОДО ПИТАННЯ ОБМЕЖЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ В УМОВАХ ДІЇ РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	220
Підлубний О.Л. ПЕВНІ ОСОБЛИВОСТІ ДОТРИМАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ НАЦІОНАЛЬНОЮ ГВАРДІЄЮ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ДІЇ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	223
Потієвська А.В., Рудой К.М. ВПЛИВ РІШЕНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ НА АДМІНІСТРАТИВНЕ СУДОЧИНСТВО УКРАЇНИ	226
Проскурня Є.Є. ВИКОРИСТАННЯ (ЗАСТОСУВАННЯ) БЕЗПЛОТНИХ ЛІТАЛЬНИХ АПАРАТІВ ПІДРОЗДІЛАМИ ПОЛІЦІЇ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ	228
Пузирна Н.С. АДМІНІСТРАТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ КОНСУЛЬТАТИВНО-ДОРАДЧИХ ОРГАНІВ ПРИ ОМБУДСМАНІ.....	233
Рибаченко С.П. СТАН СПРИЙНЯТТЯ КОРУПЦІЇ СУСПІЛЬСТВОМ В УМОВАХ ДІЇ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	236
Ротар А.І., Баранов С.О. ФОРМУВАННЯ ЕТИЧНОЇ ПОВЕДІНКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УМОВАХ ДІЇ РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	240

Ротар А.І., Коропатов О.М. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ.....	244
Руденко Н.В., Денисова А.В. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА	246
Сербенюк С.О. ДО ПИТАННЯ АНАЛІЗУ ЗМІСТУ ПОНЯТЬ «ПРАВОВІ ЗАСАДИ» ТА «АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ» КРИЗЬ ПРИЗМУ МІЖНА- РОДНОЇ СПІВПРАЦІ У СФЕРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	249
Сінчук М.С., Любчик В.Б. ВЗАЄМОДІЯ ПІДРОЗДІЛІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПОВ'ЯЗАНИХ З НЕЗАКОННИМ ПОВОДЖЕННЯМ ЗБРОЇ, БОЙОВИМИ ПРИПАСАМИ АБО ВИБУХОВИМИ РЕЧОВИНАМИ	253
Сірко В.С. ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ GOOD GOVERNANCE ТА ЇХ ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ В УКРАЇНСЬКЕ АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО	256
Суленко А.А., Рудой К.М. ФОРМИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ.....	259
Сухарева А.О., Нестеровська О.О. ВЗАЄМОДІЯ ПОЛІЦІЇ З ОСВІТНИМИ ЗАКЛАДАМИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ БЕЗПЕЧНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	261
Сухінін С.В., Денисова А.В. ПРОБЛЕМАТИКА ДОСТУПУ ДО ПОСАДИ СУДДІ МІСЦЕВОГО СУДУ В УКРАЇНІ ПРИ НАЯВНОСТІ В КАНДИДАТА ВИЩОЇ ОСВІ- ТИ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ»	264
Терлецький А.В. ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ВИКЛИКИ ДЛЯ МІСЦЕВИХ ГРОМАД ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ	269
Торбін І.Ю. ФОРМИ ДІЯЛЬНОСТІ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ	272
Ульянов О.І. ВИКОНАННЯ ОРГАНАМИ ТА ПІДРОЗДІЛАМИ НПУ ЗАХОДІВ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	276
Федорінова Є.С., Чорна М.В. ПРИНЦИПИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: МЕЖІ ОБМЕЖЕНЬ ТА ГАРАНТІЇ ПРАВ ОСОБИ.....	280

Флоренко Г.О., Сірко В.С. АДВОКАТ У СИСТЕМІ «ЕЛЕКТРОННИЙ СУД»: ПЕРЕВАГА ТА РИЗИКИ	282
Форманчук А., Янковий М.О. КРИМІНАЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЕКСГУМАЦІЇ	285
Чурбаков Д.Р, Боксгорн А.В. ПРИНЦИП ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА ЯК ОБМЕЖЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО РОЗСУДУ У СФЕРІ ФІНАНСІВ	288
Чорна М.В. ЮРИДИЧНІ ФАКТИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ ЯК ЕЛЕМЕНТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ВІДНОСИН	292
Шаповалов І.І. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВІЙСЬКОВИХ АДМІНІСТРАЦІЙ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	295
Шелковенко А.С., Денисова А.В. ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	299
Шувар Н. М., Закалик Г.М. КОМУНІКАТИВНІ УМІННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СИСТЕМИ «ЛЮДИНА-ЛЮДИНА» В УМОВАХ ВІЙНИ	302
Шульга А.О. ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПО- ЛІЦІЇ УКРАЇНИ, ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРОТИДІЇ СУЧАСНИМ ЗАГРОЗАМ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ВІЙНИ	305
Щербина В.С., Денисова А.В. ЗБИРАННЯ ДОКАЗІВ У ПРОВАДЖЕННІ ЩОДО БУЛІНГУ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ	309

МАТЕРІАЛИ
XII Міжнародної науково-практичної
онлайн-конференції

«СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА
УКРАЇНИ»

24 жовтня 2025 року

Підписано до друку 25.10.2025. Формат 60x84/16. Папір офсетний.

Гарнітура «TimesNewRoman»/ Друк цифровий.

Ум. друк .арк. 18,6.

Наклад 5 прим.

Видавництво ОДУВС

м. Одеса, вул. Успенська, 1

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.